

„Dragobetele – Sărbătoarea iubirii”

Ediția a II-a, 24.02.2018

Clasa pregătitoare

Legenda lui Dragobete (legendă populară românească)

Bătrânii spuneau că Dragobete era feciorul unei preafrumoase femei, Dochia, ce avea părul bălai, cu ochii precum seninul cerului, cu obrazul alb ca marmura și cu buzele roșii, cu miresme de frăguțe.

Pe 24 Februarie, a venit pe lume Dragobete, iar Ursitoare i-au fost patru zâne: Primăvara, Vara, Toamna și Iarna. Primăvara i-a semănat în inimă iubirea, dăruindu-i prospețimea florilor și tinerețea fără bătrânețe. Vara nu s-a lăsat mai prejos și i-a dăruit copilului căldura iubirii, împlinirea dragostei și dulceața fructelor. Zâna Toamnă i-a adus în dar un fluier care să-i țină de urât, dar care să-i și înveselească pe oameni cu cântecele lui. În sfârșit, nașa Iarnă i-a țesut un strai alb cu sclipiri de diamante. Ca cingătoare, i-a dăruit un brâu roșu cusut cu mărgăritare. Straiul era astfel conceput încât creștea odată cu flăcăul, rămânând alb ca neaua, oricât l-ar fi purtat.

Legenda spune că, după sute de ani de viețuire pe pământ, timp în care oamenii acestor meleaguri învățaseră să iubească, iar învățătura se transmitea din tată în fiu, și de la mamă la fiică, Spiritul Muntelui și-a chemat copilul la pieptul lui. La cererea Tatălui, el a fost transformat într-o plantă magică, numită Năvalnic.

Cerință

Redă prin desen, ceea ce ți-a plăcut din text.

Timp de lucru: 60 minute

SUCCES!

„Dragobetele – Sărbătoarea iubirii”

Ediția a II-a, 24.02.2018

Clasa I

Legenda lui Dragobete (legendă populară românească)

Bătrânii spuneau că Dragobete era feciorul unei preafrumoase femei, Dochia, ce avea părul bălai, cu ochii precum seninul cerului, cu obrazul alb ca marmura și cu buzele roșii, cu miresme de frăguțe.

Pe 24 Februarie, a venit pe lume Dragobete, iar Ursitoare i-au fost patru zâne: Primăvara, Vara, Toamna și Iarna. Primăvara i-a semănat în inimă iubirea, dăruindu-i prospețimea florilor și tinerețea fără bătrânețe. Vara nu s-a lăsat mai prejos și i-a dăruit copilului căldura iubirii, împlinirea dragostei și dulceața fructelor. Zâna Toamnă i-a adus în dar un fluier care să-i țină de urât, dar care să-i și înveselească pe oameni cu cântecele lui. În sfârșit, nașa Iarnă i-a țesut un strai alb cu sclipiri de diamante. Ca cingătoare, i-a dăruit un brâu roșu cusut cu mărgăritare. Straiul era astfel conceput încât creștea odată cu flăcăul, rămânând alb ca neaua, oricât l-ar fi purtat.

Pe la 19 ani, Dragobete avea părul negru ca noaptea și ochii verzi precum iarba mătăsoasă de pe munte, iar vorba îi era dulce ca mierea.

În creierul muntelui, într-o peșteră pe ai cărei pereți creșteau „flori de piatră” în buchete albe, albastre, cenușii, roz și violet, trăia un bătrân înțelept.

Pe când păștea oițele în poiana, băiatul s-a pomenit față în față cu acest înțelept, care i-a spus pe nume și l-a îndemnat să-l urmeze. Înmărmurit de surpriză,

Dragobete l-a urmat, fără a spune o vorbă. Devenindu-i ucenic, el a deprins învățătura tainică de a citi în Cartea secretă a Naturii.

Legenda spune că, după sute de ani de viețuire pe pământ, timp în care oamenii acestor meleaguri învățaseră să iubească, iar învățătura se transmitea din tată în fiu, și de la mamă la fiică, Spiritul Muntelui și-a chemat copilul la pieptul lui. La cererea Tatălui, el a fost transformat într-o plantă magică, numită Năvalnic.

Cerință

Redă prin desen, ceea ce ți-a plăcut din text.

Timp de lucru: 60 minute

SUCCES!

„Dragobetele – Sărbătoarea iubirii”

Ediția a II-a, 24.02.2018

Clasa a II-a

Citește cu atenție textul, apoi, în echipe, redați prin desen ceea ce v-a plăcut. Fiecare membru al echipei își va alege un fragment, astfel încât desenele reunite să arate firul legendei.

Legenda lui Dragobete (legendă populară românească)

Bătrânii spuneau că Dragobete era feciorul unei preafrumoase femei, Dochia, cu părul bălai, împletit în două cozi ce-i atârnav pe spate, cu ochii precum seninul cerului, cu obrazul alb ca marmura și cu buzele roșii, cu miresme de frăguțe. Oricine o întâlnea rămânea înmărmurit de frumusețea ei. Fata locuia într-o colibă la poalele muntelui și avea o turmă de mioare pe care o ducea zilnic la păscut, în poienile cu iarbă fragedă.

Pe 24 Februarie, a venit pe lume Dragobete, iar Ursitoare i-au fost patru zâne: Primăvara, Vara, Toamna și Iarna. Primăvara i-a semănat în inimă iubirea, dăruindu-i prospețimea florilor și tinerețea fără bătrânețe. Vara nu s-a lăsat mai prejos și i-a dăruit copilului căldura iubirii, împlinirea dragostei și dulceața fructelor. Zâna Toamnă i-a adus în dar un fluier care să-i țină de urât, dar care să-i și înveselească pe oameni cu cântecele lui. În sfârșit, nașa Iarnă i-a țesut un strai alb cu sclipiri de diamante. Ca cingătoare, i-a dăruit un brâu roșu, cusut cu mărgăritare. Straiul era astfel conceput încât creștea odată cu flăcăul, rămânând alb ca neaua, oricât l-ar fi purtat.

Pe la 19 ani, Dragobete avea părul negru ca noaptea și ochii verzi precum iarba mătăsoasă de pe munte, iar vorba îi era dulce ca mierea. Era un flăcău vesel ce cânta din fluier.

În creierul muntelui, într-o peșteră pe ai cărei pereți creșteau „flori de piatră” în buchete albe, albastre, cenușii, roz și violet, trăia un bătrân înțelept.

Pe când păștea oițele în poiană, băiatul s-a pomenit față în față cu acest înțelept, care i-a spus pe nume și l-a îndemnat să-l urmeze. Înmărmurit de surpriză, Dragobete l-a urmat fără a spune o vorbă. Devenindu-i ucenic, el a deprins învățătura tainică de a citi în Cartea secretă a Naturii, recunoștea plantele de leac, știa limbajul păsărilor, înțelegea semnele magice ale pădurii, nemaifiindu-i frică de fiarele sălbatice.

Timp de lucru: 60 minute

SUCCES!

„Dragobetele – Sărbătoarea iubirii”
Ediția a II-a, 24.02.2018

Clasa a III-a

Citește cu atenție textul apoi, în echipe, redați prin desen ceea ce v-a plăcut. Fiecare membru al echipei își va alege un fragment, astfel încât desenele reunite să arate firul legendei.

Legenda lui Dragobete
(legendă populară românească)

Bătrânii spuneau că Dragobete era feciorul unei preafrumoase femei, Dochia, cu părul bălai împletit în două cozi ce-i atârnav pe spate, cu ochii precum seninul cerului, cu obrazul alb ca marmura și cu buzele roșii, cu miresme de frăguțe. Oricine o întâlnea rămânea înmărmurit de frumusețea ei. Fata locuia într-o colibă la poalele muntelui și avea o turmă de mioare pe care o ducea zilnic la păscut, în poienile cu iarbă fragedă.

Pe 24 Februarie, a venit pe lume Dragobete, iar Ursitoare i-au fost patru zâne: Primăvara, Vara, Toamna și Iarna. Primăvara i-a semănat în inimă iubirea, dăruindu-i prospețimea florilor și tinerețea fără bătrânețe. Vara nu s-a lăsat mai prejos și i-a dăruit copilului căldura iubirii, împlinirea dragostei și dulceața fructelor. Zâna Toamnă i-a adus în dar un fluier care să-i țină de urât, dar care să-i și înveselească pe oameni cu cântecele lui. În sfârșit, nașa Iarnă i-a țesut un strai alb cu sclipiri de diamante. Ca cingătoare, i-a dăruit un brâu roșu, cusut cu mărgăritare. Straiul era astfel conceput încât creștea odată cu flăcăul, rămânând alb ca neaua, oricât l-ar fi purtat.

Pe la 19 ani, Dragobete avea părul negru ca noaptea și ochii verzi precum iarba mătăsoasă de pe munte, iar vorba îi era dulce ca mierea. Era un flăcău vesel ce cânta din fluier.

În creierul muntelui, într-o peșteră pe ai cărei pereți creșteau „flori de piatră” în buchete albe, albastre, cenușii, roz și violet, trăia un bătrân înțelept.

Pe când păștea oițele în poiană, băiatul s-a pomenit față în față cu acest înțelept, care i-a spus pe nume și l-a îndemnat să-l urmeze. Înmărmurit de surpriză, Dragobete l-a urmat fără a spune o vorbă. Devenindu-i ucenic, el a deprins învățătura tainică de a citi în Cartea secretă a Naturii, recunoștea plantele de leac, știa limbajul păsărilor, înțelegea semnele magice ale pădurii, nemaifiindu-i frică de fiarele sălbatice.

Timp de lucru: 90 minute

SUCCES!

„Dragobetele – Sărbătoarea iubirii”

Ediția a II-a, 24.02.2018

Clasa a IV-a

Citește cu atenție textul, apoi, în echipe, redați prin desen ceea ce v-a plăcut. Fiecare membru al echipei își va alege un fragment, astfel încât desenele reunite să arate firul legendei.

**Legenda lui Dragobete
(legendă populară românească)**

Bătrânii spuneau că Dragobete era feciorul unei preafrumoase femei, Dochia, cu părul bălai împletit în două cozi ce-i atârnau pe spate, cu ochii precum seninul cerului, cu obrazul alb ca marmura și cu buzele roșii, cu miresme de frăguțe. Oricine o întâlnea rămânea înmărmurit de frumusețea ei. Fata locuia într-o colibă la poalele muntelui și avea o turmă de mioare pe care o ducea zilnic la păscut, în poienile cu iarbă fragedă.

Pe 24 Februarie, a venit pe lume Dragobete, iar Ursitoare i-au fost patru zâne: Primăvara, Vara, Toamna și Iarna. Primăvara i-a semănat în inimă iubirea, dăruindu-i prospețimea florilor și tinerețea fără bătrânețe. Vara nu s-a lăsat mai prejos și i-a dăruit copilului căldura iubirii, împlinirea dragostei și dulceața fructelor. Zâna Toamnă i-a adus în dar un fluier care să-i țină de urât, dar care să-i și înveselească pe oameni cu cântecele lui. În sfârșit, nașa Iarnă i-a țesut un strai alb cu sclipiri de diamante. Ca cingătoare, i-a dăruit un brâu roșu, cusut cu mărgăritare. Straiul era astfel conceput încât creștea odată cu flăcăul, rămânând alb ca neaua, oricât l-ar fi purtat.

Pe la 19 ani, Dragobete avea părul negru ca noaptea și ochii verzi precum iarba mătăsoasă de pe munte, iar vorba îi era dulce ca mierea. Era un flăcău vesel ce cânta din fluier.

În creierul muntelui, într-o peșteră pe ai cărei pereți creșteau „flori de piatră” în buchete albe, albastre, cenușii, roz și violet, trăia un bătrân înțelept.

Pe când păștea oițele în poiană, băiatul s-a pomenit față în față cu acest înțelept, care i-a spus pe nume și l-a îndemnat să-l urmeze. Înmărmurit de surpriză, Dragobete l-a urmat fără a spune o vorbă. Devenindu-i ucenic, el a deprins învățătura

tainică de a citi în Cartea secretă a Naturii, recunoștea plantele de leac, știa limbajul păsărilor, înțelegea semnele magice ale pădurii, nemaifiindu-i frică de fiarele sălbatice.

Legenda spune că, după sute de ani de viețuire pe pământ, timp în care oamenii acestor meleaguri învățaseră să iubească, iar învățătura se transmitea din tată în fiu, și de la mamă la fiică, Spiritul Muntelui și-a chemat copilul la pieptul lui. La cererea Tatălui, el a fost transformat într-o plantă magică, numită Năvalnic.

Timp de lucru: 90 minute

SUCCES!